

[Niels Ravn.]

senere år, måske også på grund af lovens indhold — jeg skulle ikke have noget imod, at loven blev formet sådan, at vi på disse områder kunne få brug for hele beløbet. Men i finansloven står der jo et andet tal. Nu er finansministeren desværre ikke til stede, men jeg kan altså forstå, at de to ministre står på hver sit tal, og jeg ved så ikke, hvem af dem der er den stærkeste, hvis der bliver brug for pengene. Jeg vil for mit vedkommende gå ind for, at det bliver landbrugsministeren; finansministeren har tidligere givet udtryk for, at han våger nøje over kassen, og det er jeg ikke uenig med ham i, men jeg mener, vi er inde på et område her, hvor der i høj grad kan være brug for midler, såfremt loven udformes på en sådan måde, at der kan disponeres fornuftigt over dem, og så skal det i hvert fald ikke skorte på min velvilje, hvis noget sådant vil vise sig muligt. Dette være sagt til landbrugsministeren, så kan de to ministre indbyrdes diskutere sagen videre.

Jeg er enig i de bemærkninger, hvori ministeren slår fast, at det er regeringens agt ikke i 1970-71 at give tilslutning til oprettelse af nye landbrug; dertil er situationen i dag alt for uoverskuelig. Jeg er også enig i, at i relation til, hvad vi drøfter i anden lovgivning i øjeblikket med hensyn til lånenes løbetid inden for hele kreditområdet, kan der, som ministeren nævner i fremsættelsen, være anledning til at overveje disse låns løbetid. Det er vel ikke de kortfristede lån, der tænkes på, men de 40-årige og 60-årige lån, som indeholdes i denne lov. Også det kan jeg give min tilslutning.

I bemærkningerne fastslås i og for sig det, som også efter min opfattelse er denne lovs hovedformål, idet der står:

„Ved lovforslaget søges tilvejebragt det fornødne finansielle grundlag for en fortsat statslig støtte til fremme af landbrugets strukturrationalisering m. m.“

Jeg kan give min fulde tilslutning til dette sigte, og herudfra kan jeg anbefale en velvillig behandling af lovforslaget.

Søren Jensen: Da mit partis ordfører, hr. Niels Eriksen, er syg, skal jeg gøre nogle bemærkninger i hans sted.

Forslaget er, som vi har hørt, en gammel kending og en videreførelse af gældende

udlånslovgivning. Nu foreslår man, vi skal køre et år mere, og det er naturligt, som det hele ligger i øjeblikket. Landbokommissionen er ikke færdig med de undersøgelser, der skal danne baggrund for den fremtidige lovgivning, og man må også tage et hensyn til de landmænd, der er berørt af lovgivningen og skal disponere ud fra den.

Men når det er sagt, vil jeg også sige, at det er en almindelig opfattelse, at vi snarest bør have en principdebat om denne lovgivning og søge at få den tilpasset den målsætning, man har for landbruget. Lovgivningen må tage konsekvensen af den udvikling, der har fundet sted, og den udvikling, vi befinder os i. Jeg har noteret mig, at ministeren er opmærksom på disse ting og allerede nu i fremsættelsestalen gør opmærksom på, at man må forvente en række ændringer i de nuværende bestemmelser. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvornår man forventer, landbokommissionen er færdig med det arbejde, der skal danne baggrund for en kommende revision.

Uden at komme nærmere ind på ændringen i den kommende lovgivning kan man ikke lade være med allerede nu at pege på nogle af de ting, som man mener må indgå i de overvejelser, der foretages. Jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg mener, at sådan noget som samkøb af jord må komme i første række. Det er jo ikke mindst her, vi har mulighed for at imødekomme de unge dygtige landmænd og samtidig følge den strukturudvikling op, der er i gang, og som vi ved vi skal igennem. Ved at lægge støtten over til fremme af strukturændringerne og jordfordelingen og samkøb kommer vi efter min opfattelse heller ikke ud for de store fejlinvesteringer.

På baggrund af dette og den forskelsbehandling, mange unge føler der er i dag, vil det også være naturligt at se på grænsen for udlån og se på, om det ikke var naturligt, at den blev sammenfaldende med grænsen for den frie sammenlægning. Så kan man eventuelt her diskutere et loft.

Det er muligt, at visse udlånsformer kan ophæves, som det antydes, men på et bestemt område bør der efter min opfattelse sættes meget kraftigere ind, nemlig vedrørende jordfordeling. Specielt i forbindelse med de mange nye veje, som anlægges, er det vigtigt, at der bidrages til en god jord-